

betale. Man fandt da ogsaa Bestemmelserne noget for skarpe, men jeg tror dog at turde sige, at den nuværende Landbrugsminister ved den Udførelse, det hele til syvende og sidst fik, lempede paa adskillige Punkter, saa at Slagterierne formentlig nu finde sig i den Skæbne, som den Gang tildeltes dem. Det kan i alt Fald slaas fast, at den Kontrol, som nu er fastsat for vor Eksport til Udlandet, er saa betryggende, som en Kontrol overhovedet kan blive.

Ved Siden af denne Kontrol have vi altsaa en anden for Indlandets Vedkommende, den saakaldte indenrigs Kødkontrol. Denne Kontrol sorterer under Justitsministeriet, og Bestemmelserne for den ere senest fastsatte ved Lov af 6. April 1906. Det er altsaa denne Lov, der nu er Tale om at revidere. Det har i Tidens Løb voldt store Ulemper, at vi have haft de to sideløbende Kontroller — en der sorterer under Landbrugsministeriet, og en der sorterer under Justitsministeriet. Den indenrigs Kødkontrol hvilede oprindeligt paa en Lov af 1858, hvori der blev givet Kommunerne Ret til ved Sundhedsvedtægter at fastsætte nærmere Regler for Kødkontrol. Denne Ret er bleven benyttet i meget vidt Omfang, alle Købstadkommunerne fik efterhaanden Sundhedsvedtægter og faste Bestemmelser for Kødkontrollen. Men det mærkelige ved disse Bestemmelser var, at hvad den ene Kommune godkendte som 1ste Klasses Varer, ikke kunde indføres til en anden Kommune uden Efterkontrol. Og paa samme Maade var det i mange Aar med den Kontrol, der førtes paa Eksportslagterierne. Slagterivarer herfra kunde heller ikke indføres til andre Byer uden Efterkontrol. Der var med denne Efterkontrol forbundet en Afgift. Hensigten med Efterkontrollen er naturligvis at bidrage til at skabe Tryghed med Hensyn til Slagterivarerne, men det kan sikkert ikke skjules, at der var en anden Hensigt forbundet dermed, og det var den, at Kommunerne ved denne Afgift vilde skabe sig et godt Aktiv. Af Regnskaberne i de forskellige Byer vil man ogsaa finde, at disse Bykommuner i Aarenes Løb have haft en ret god Indtægt af Kontrollen udover den Udgift, som den har paaført dem. Ved tidligere Forhandlinger om denne Sag har jeg haft Lejlighed til her at gøre Rede herfor, jeg skal derfor ikke nu komme nærmere ind paa dette Forhold.

I den Lov, vi nu skulle revidere, var det delvis fastholdt, at der skulde betales for Efterkontrollen. Vi fik dog gennem-

ført ved den sidste Revision, at Afgiften for denne Efterkontrol i Aarenes Løb er gaaet ned, og til sidst har Betalingen kun været en Femtedel af den oprindelige. Det glæder mig, at den højtærede Justitsminister i dette Forslag fuldstændig har strøget denne Afgift. Det var efter min Mening uværdigt at opkræve den. Naar man anerkender, at den Vare, der indføres, ikke trænger til at efterkontrolleres, er det uværdigt at opkræve en Afgift for Tilladelsen til at forhandle denne Vare. Dette er ogsaa et Forhold, som jeg jævnligt har haft Lejlighed til at kritisere her, det var i Virkeligheden en indirekte Afgift, en Accise, man opkrævede for at give Tilladelse til at forhandle Varerne. Det var i Virkeligheden de gamle Bompenger om igen. Det glæder mig derfor i høj Grad, at vi endelig ere komne ud over dette Spørgsmaal og ikke længere skulle strides om det. Jeg haaber, at der nu, efter at Justitsministeren har foreslaaet at lade det udgaa, ikke er nogen, der vil stille Forslag om, at vipaa ny skulle til at betale for at faa Lov til at indføre en Vare i en By.

Der er i Virkeligheden kun to Punkter, hvor jeg har Betænkelighed ved det foreliggende Lovforslag. Det første angaar Efterkontrollen. Der er fastsat i Lovforslaget, at Efterkontrol ikke skal finde Sted for Varer, der henhøre til 1ste Klasse, men derimod for Varer, der henhøre til 2den Klasse. Jeg tror ikke, dette sidste er nødvendigt. Forholdet er dog det, at den bedste Kontrol er den, der udføres paa Slagtestedet, ubetinget den bedste. Her synes Dyret i levende Live og umiddelbart efter Slagtingen af den samme Dyrslæge. Og naar Dyrslægen har henført Varerne henholdsvis under 1ste eller 2den Klasse, tror jeg, man kan tage denne Klassifikation for gyldig og give Tilladelse til, at Varen ogsaa indføres i en anden Kommune, selvfølgelig som henholdsvis 1ste og 2den Klasses Varer. Det er neppe nødvendigt at opretholde Efterkontrollen for 2den Klasses Varerne, for Efterkontrollen kan ikke blive bedre end den første Kontrol. Dyrslægerne ere ansatte af Landbrugsministeriet, og der er ingen Grund til at mistænke dem for, at de skulde sløje af med Kontrollen paa nogen Maade.

Det andet Punkt, hvor jeg har nogen Betænkelighed, gælder Trikinundersøgelsen. Det er i Lovforslagets § 7 fastsat, at i Kommuner, hvor der ifølge Sundhedsvedtægt er indført Trikinundersøgelse, kunne de under denne hørende Varer kun